

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-03-2026

“Molt estimat germà en el Senyor: De genolls davant el meu Jesús, la meva Mare i la nostra benvolguda germana Gema, t'escric aquesta carta.

Aquest matí, el meu Amor ha entrat en el meu miserable cor, i li he parlat de totes les teves coses, oferint-te tot el tresor que el nostre amor conté en el caudal del Sagrament Eucarístic”. [...]

No ha d'espantar-te ni entristir-te el que el Senyor Déu vol de tu.

Ara pensa només en la bondat de tot un Déu, en el gran amor de Maria, juntament amb l'afecte de predestinació d'una ànima gran com Gemma, que s'alegra de ser la teva germana. Ah, José María, germà meu! Endavant, res temis.

Comptant amb la bondat divina, només falta el teu sí. Aquesta donació, germà meu molt estimat, crec haver entès aquest matí, que ha de ser tota de María, és a dir, que el diumenge, dia 26, facis primer una consagració a María, la nostra tendra Mare.

En aquesta consagració que et poso, germanet meu, has de tenir tota la fe que en res t'ha de complicar la teva vida exterior. [...]

Prepara el teu cor per al diumenge amb gran fe i gran amor [...]

A dalt, germà meu, res has de témer; fixa't en aquestes dues paraules: “tot ho pots, i res absolutament pots.” Ho pots tot, i ho podràs tot si no t'allunyes ni mínimament del camí de l'Amor que Jesús desitja per a tu. Res podràs, germà meu, si malgastes el temps intentant complaure, cercant només resultat [...]

Fe viva, José María és el que Jesús desitja; que el teu parlar, les teves obres, estiguin plenes de sant amor, i de fe ardent. [...]

Perquè res més hem de voler tots, que Jesús sigui més conegut i més estimat.

T'agraeixo, José María, la teva gran ajuda per aquesta, la teva petita germana. Jesús t'ho pagarà en escriure.

Ajuda'm molt a ser més bona cada dia, germà meu; tinc en el meu cor un ardent desig de ser-ho de de bo; i a la fi poder aconseguir la sospirada conversió de la meva ànima en el lliurament absolut al meu Amor, tan estimat.

Salutacions als papàs i a les nostres germanes, [...]

La teva més petita germana en Jesús., María i Gemma.

Magdalena de Jesús, María i Gemma”.

José María Boada Flaquer, a qui Magdalena va dirigir la seva carta del 24 de gener de 1930, era un advocat, primogènit de Tomás d'Aquino Boada Borrell. Nascut el 1892, havia participat amb gran fervor en els Exercicis Espirituals celebrats al novembre de 1926. Quan Magdalena va entrar a la casa dels Boada el 16 d'octubre de 1929, José María ocupava el càrrec de Secretari General dels Exercicis Parroquials. El seu germà Tomàs va escriure que “la seva atenció i interès en tot el referent a Magdalena eren extraordinaris. Sempre estava disposat a reflexionar sobre les seves idees, els seus objectius i, sobretot, sobre la brillant i providencial concepció de la seva Obra”. Dotat d'intel·ligència, elegància i simpatia, va aportar

una notable contribució a l'obra de Magdalena. Lamentablement, la majoria dels seus escrits es van perdre durant el saqueig de la guerra civil.

Magdalena s'havia "ofert" personalment al Sagrat Cor de Jesús el 15 de febrer de 1918. El 6 d'octubre de 1922, havia ofert al Senyor "l'holocaust universal de la seva existència com a víctima d'expiació". El 8 de desembre de 1922, va fer vot de puresa, castedat i virginitat de cos i d'ànima per a tota la seva vida. El 16 de juliol de 1923, va fer vot de pobresa, castedat i obediència perpètua.

En la seva carta del gener de 1930 –en la que es revela una intensa maternitat espiritual– Magdalena proposa a José María la consagració de "la seva ànima i el seu cor" a la Mare de Déu, "la nostra tendra Mare". El convida a preparar-se amb profunda fe i gran amor perquè Jesús, María i Gemma puguin trobar en el seu cor tot el que desitgen: el seu abandó confiat al seu Amor.

L'ànima assegurant-li que no té res a témer: tot ho pot, sempre que romangui en el camí de l'Amor que Jesús li mostra; i aquesta consagració no obstaculitzarà de cap manera la seva vida "exterior", professional.

D'aquesta carta sorgeix la maternitat espiritual i, al mateix temps, la fermesa de la direcció espiritual de Magdalena, que no admet compromisos quan es tracta de l'autenticitat cristiana i de la fidelitat a l'Evangeli.

I al costat d'aquesta força brilla la seva humilitat sincera i desarmant, que la fa sentir com una "germana petita", necessitada de conversió i desitjosa de ser ajudada, a ser cada vegada millor.

Es nota també la delicadesa del seu cor: una ànima afectuosa, atenta, capaç d'abraçar a tots amb afecte.

En aquestes paraules a José María, com en tantes altres, es reconeix un dels trets més bells de l'espiritualitat de Magdalena, senzilla i profunda, que uneix la fermesa de l'Amor que crida a la santedat amb la tendresa de l'Amor que enlaire, consola i acompanya.

